

Økonomi- og Indenrigsministeriet

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7228 2400

F +45 7228 2401

M im@im.dk

W oim.dk

Dato: 14. maj 2012

Enhed: Kommunaljura

Sagsbeh.: EGE

Sags nr.: 1204867

Dok nr.: 926331

Folketingets Kommunaludvalg

Folketingets Kommunaludvalg har den 16. april 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 131 (Alm. del) til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Martin Geertsen (V).

Spørgsmål 131

"Ministeren anmodes om at redegøre for kommunernes muligheder for at udbetale frivillig erstatning i forbindelse med personskader forårsaget af misligholdelse af kommunale anlæg, herunder mulighederne for eventuelt at lempe disse regler, jf. <http://politiken.dk/indland/ECE1594630/lam-pige-faar-ingen-erstatning-af-koeb-enhavns-kommune/>".

Svar:

Spørgsmålet om kommuners mulighed for frivilligt at udbetale erstatning, det vil sige uden at der er afsagt dom herom, er ikke reguleret i den skrevne lovgivning. Spørgsmålet skal derfor afgøres efter almindelige kommunalretlige grundsætninger om kommuners opgavevaretagelse, de såkaldte kommunalfuldmagtsregler.

Efter de nævnte regler antages en kommunes adgang til uden lovhjemmel at gennemføre foranstaltninger blandt andet at være afgrænset af, hvad der traditionelt er betegnet som et almennytte-kriterium. Dette kriterium indebærer, at en kommune som udgangspunkt kun kan gennemføre foranstaltninger, der kommer en bredere kreds af kommunens borgere til gode.

Dette udgangspunkt indebærer, at en kommune normalt ikke uden lovhjemmel kan gennemføre foranstaltninger, der udelukkende eller i det væsentligste er motiveret i varetagelsen af individuelle interesser hos enkeltpersoner eller grupper af enkeltpersoner.

Endvidere har en kommune efter de ovenfor nævnte grundsætninger en generel forpligtelse til at handle økonomisk forsvarligt i alle dispositioner. Kommunen har således pligt til at udvise ansvarsbevidsthed i sine økonomiske anliggender, så der ikke påføres kommunen udgifter, der kunne være undgået.

Det antages på den baggrund, at en kommune lovligt kan yde et beløb til en enkeltperson, når dette er begrundet i varetagelsen af hensynet til at begrænse kommunens udgifter til erstatning, herunder udgifter i forbindelse med gennemførelse af en retssag.

Ved udøvelsen af skønnet over, hvornår der med henblik på at begrænse kommunens udgifter til erstatning bør ydes et beløb til en enkeltperson, må der

indrømmes kommunen et vist spillerum, der blandt andet omfatter vurderingen af, hvorvidt kommunen ved en retssag ville blive dømt erstatningsansvarlig. Det må imidlertid på grundlag af de foreliggende oplysninger i en given sag, for eksempel med støtte i en udtalelse fra en advokat herom, med den fornødne sikkerhed kunne lægges til grund, at kommunen, uden at der er blevet afsagt dom derom, er forpligtet til at udbetale erstatning.

Det følger af ovenstående, at spørgsmålet om kommuners mulighed for at udbetale erstatning, uden at der foreligger en dom herom, er reguleret af kommunalfuldmagtsregler. Ændring af disse regler kræver en lovændring.

Med venlig hilsen

Margrethe Vestager